

Bezoek aan bevruchtingsstation Vlieland 22 juli 2021

Lamsoor

Al jaren kom ik graag als vakantieganger op dit eiland. Na de webinarlezing van Jan den Ouden in februari jl. heb ik het idee van een bezoek op mijn lijstje gezet. Dit jaar was het bijzonder: sinds 2016 maak ik gebruik van dit bevruchtigseiland en mijn resultaat was nog nooit zo slecht: 2 moeren aan de leg van de 9 die ik heb ingestuurd. In veel kastjes raat keurig uitgebouwd maar geen koningin meer aanwezig. Na 2 weken thuis bleek ook nog een moeder darrenbroedig. Mijn bezoek: samen op de fiets naar de bewuste plek; redelijk eind buiten het dorp en dichtbij het Posthuys. Jan heeft een handig karretje achter zijn fiets voor imkermaterialen.

Het oogt totaal niet officieel. Achter een kleine schuur van Staatsbosbeheer een bijenstand waar in totaal 10 volken staan. Afgelopen weken zijn de jonge hier bevruchte moeren met de EWK in de darrenvolken geplaatst, na eerst de oude moeder eruit te hebben gehaald. Die oude goede P-moeren vinden hun weg naar een imker op de vaste wal.

De meeste moeren uit de EWK's zijn gewoon doorgeslagen met leggen. Dit komt ook door de bloei van de Lamsoor, de hoofddracht voor het eiland. Het is al goed te ruiken terwijl de bloei net begonnen is. Alle volken zitten in Segebergers met 11 simplexramen. Twee broedkamers, daarop de honingkamers op een moederrooster. Eén kast wordt geopend - de natte geslingerde ramen van vier dagen geleden zitten al weer aardig vol nectar / honing.

Tijdens de eerder genoemde lezing meldde Jan dat het seizoen op Vlieland heel anders verloopt dan wij denken. Het komt laat op gang door lagere temperaturen. Dit jaar ook nog een koud voorjaar, maar de 10 kasten zijn darrenvolken voor de bevruchting, dus darren-kunstraat erin. Het zijn goede volken die veel darren moeten grootbrengen om de honderden jonge koninginnen in juni te bevruchten. Vóór deze 'drukke' tijd kent het eiland een drachtloze periode en moet er meestal worden bijgevoerd. Na de 4 weken durende bevruchtingsperiode worden de oude koninginnen dus door jonge moeren vervangen. Dit zijn speciaal (door BeeBreed) geselecteerde koninginnen en vaak ook op Vlieland bevrucht. Daarna is er de hoofddracht: lamsoor, zeker tot begin september.

Via een klein bospad kwamen we op een ander groter veld, waar tijdens de vier bevruchtingsweken de plateaus staan waarop 2 schuthuisjes passen, met elk 2 EWK-volkjes. Nu was het veld weer leeg, op twee kleine volkjes na. Hierin kunnen verdwaalde bijen zich verzamelen. Dit geeft goed aan hoe begaan Jan is met zijn taak. Zowel met de bijen als het materiaal. Heel rustig en bedachtzaam.

Honderden koninginnen komen in twee series naar Vlieland om met de geteelde darren te paren. Het ophalen is een enorme logistieke operatie: per vrachtwagen van het eiland naar het Friese

Witmarsum, kisten laden; weer naar de boot, meteen door naar deze plek. EWK's uit de kisten in een schuthuisje en dan op een plateau. Volkjes gaan 's avonds pas open i.v.m. onrust en kans op (bruids)zwermen.

Ook nog even gesproken over mijn teleurstellende resultaten dit jaar in de eerste periode. Daarover kan Jan weinig melden. Geen slechte weersomstandigheden dit jaar en "dezelfde goede imkers hebben jaarlijks dezelfde goede resultaten". Over dit jaar kan hij wat dat betreft nu nog niet veel zeggen. De scores worden in Witmarsum bekend, want daar worden de kastjes - weer door Jan - naar toe gereden en daar worden ze bekeken en van een gestempelde teeltkaart voorzien. Dit jaar was er ook nog een stortbui waarbij mijn kratten blijkbaar boven stonden: teeltkaarten in plastic hoes toch drijfnat en onleesbaar en de voerbakjes vol met regenwater.

Wat kan ik nu met zo'n bezoek?

Het valt me op hoe druk en begaan Jan is met de volken die hij het hele jaar onder zijn hoede heeft. Via goede contacten met 'Schier' wordt dit allemaal goed geregeld. De korte periodes met veel volkjes leveren heel veel werk op en hopelijk kan ik in 2022 daar mijn steentje aan bijdragen. Mijn hulp heb ik aangeboden. Dan kan ik meteen zien hoeveel invloed het soms grillige weer met harde wind heeft op deze volkjes.

Toch blijft er een vraag staan: hoe vindt de monitoring plaats? Wie verzamelt de bevruchtingsgegevens van de imkers die hebben deelgenomen? Alleen voor het afhalen de scores in Witmarsum? Hoe worden die dan opgeslagen? Geen scores van inzenders half augustus (nog aan de leg?) en eind september (keurig ingewinterd?) Tegelijk snap ik wel dat veel imkers niet zitten te wachten op meer papierwerk. De Duitse eilanden houden volgens mij meer data bij en misschien kunnen we daar nog iets van leren. Een bezoek aan zo'n Duits eiland staat al lang op het programma, maar Corona heeft dit verstoord. Hopelijk kan het in 2022.

Ik heb voor mijn slechte bevruchtingscore van 2021 natuurlijk geen verklaringen kunnen zien en vinden. Het bezoek was zeer informatief en ook nog gezellig en hopelijk krijg ik in 2022 een nog beter beeld en ook een goede bevruchtingscore.

Ben Hilderink (bestuurslid VCI)

